

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 16 DE DESEMBRE DE 1916

Núm. 103

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Conferència del Rnt. P. Pere J. Cerdà

El conferenciant començà per exposar el motiu d'haver escullit aqueix tema que són el que de l'Inquisició se'n vulga fer una arma per atacar a la religió, i per altre la grandíssima ignorància que hi ha respecte d'aqueix punt, fins-i-tot, en persones que per altres conceptes són instruïdes. Feu notar que hi ha tres classes d'ignorants en tal qüestió: uns, la gent senzilla, que creuen encara amb els pous de l'Inquisició, amb els seus ganxos, sants-cristos, cotxes amb llandes de suro etc. etc.—Altres que, convençuts de la ridícula impossibilitat de tals invencions, creuen no obstant, amb el rigor tan exagerat i imprudent de part de l'Inquisició, que la consideren coma un obstacle grossíssim per el progrés de les arts i de les ciències i de la literatura. Altres finalment, que sense aficar-se tan endins, tenen l'Inquisició coma una especia de taca per l'Església, volguent passar per catòlics i esser-ho, no saben parlar-ne malament, però tampoc no la saben defensar, i sols procuren escusar-la amb la rudesia dels temps, i els restos de barbarie que quedaven encara, i cosa per l'estil.

La conferència ha de servir per il·lustració de tots; i després de fer notar, que'ls pous de l'Inquisició no's són trobats en lloc, encara que tots els convents de frares hagen estats, després de l'exclaustració, s'isís públics, a ont tot-hom és anat a escudriñar lo que ha volgut, divideix la conferència en tres parts: 1.ª Origen i naturalesa de l'Inquisició; 2.ª Els seus procediments i víctimes; 3.ª les seves ventatjes.

Per lo que atany al origen, diu el conferenciant, que l'Inquisició no és cosa sols d'Espanya: abans que Espanya s'establí pels heretges del Langüedoc i Lombardia. Mes tart l'introduí dins Aragó el rei En Jaume, i la va anar establint en les regions que conquistava.

An els comensaments del sigle XV estava establerta a Anglaterra, Alemanya, Polònia, Dalmàcia i Croàcia, Rússia, Bosnia, Grècia, i altres regions.... tot això casi un sigle abans de que els Reis Catòlics establissen a Espanya la Inquisició, que ha fet més renou, la més combatuda i injuriada i calumniada, i que era cabalment la més ben organizada, i justa i benigna.

Explica llargament els motius que tengueren els Reis catòlics per establir-la, i fins-i-tot, la necessitat en que's trobaren d'haver-la d'establir si volien salvar la verdadera Espanya del perill en que la posaven els morecs i judeisants, que feien dues nacions distintes i extranyes dins la nació espanyola, donant illoc a trastorns i represalies prou deplorables, de part de la gent cansada de soportar aquelles impertinències.

Explica el caràcter mixte (eclesiàstic i civil) d'aquell tribunal, que no venia esser més que un *tribunal especial*, com tants d'altres; encarregat de averiguar els delictes quantre religió, que castigaven les lleis espanyoles, i que estava constituït per persones eclesiàstiques perque eren les que podrien conèixer millor que ningú els delictes quantre religió i quantre Deu.

Posat a tractar dels procediments de l'Inquisició, dona a conèixer els tribunals que hi havia a Espanya; una quinzena de tribunals, amb poc més de vint inquisidors i un Tribunal Suprem: anomena els altres oficis dels empleats, i explica amb detenció el modo de funcionar dels tribunals. No és possible dir-ho aquí amb tots els detalls que cita el conferenciant: de tots modos són notables les circumstancies següents:

1.ª Que lo primer de tot se publicava els *edictes de gracia*, concedint un plas de 30 o de 40 dies, (que solia allar-se després) durant el qual els que voluntariament se presentaven i demenaven perdó i promeïen coretgir-se eren perdonats.

2.ª Que les delacions anònimes no eren abmeses; i a les que anaven firmades no les solien fer gran cas fins a la tercera vegada.

3.ª Que una vegada que se recullia una delació, abans de molestar el delinqüent se feia examinar la cosa a un tribunal calificador, callant el nom de l'acusador i de l'acusat, perque sols se retgís per la justícia.

4.ª Que si el tribunal calificador trobava falta en el fet, llevors se cridava al delator perque precisàs be tot lo succeït, a veurer si's trobaria qualche raó que escusàs al culpable.

5.ª Quant era manifesta la culpa, i resultava clara la responsabilitat del reu, encara no porien procedir quantre ell; era pre-

cís subjectar-ho tot al tribunal suprem, que després d'examinar-ho tot, i principalment els tràmits seguits, era el que donava l'orde de presó o lo que fos.

6.ª Si el reu no tenia abogad, l'Inquisició n'hi senyalava, el qual poria entrevistar-se amb ell tot lo que volgués.

7.ª El reu presentava una llista dels seus inemics o persones que porien voler-li mal, i si alguna d'aquestes havia declarat quantre ell, la seva declaració no servia de res; i fins-i-tot, feia perdre la força a les declaracions dels altres.

8.ª En camvi, se guardava el secret mes absolut respecte dels noms dels declarants, perque tot-hom pogués dir la veritat sense por de res.

9.ª Se concedien al reu les entrevistes i conferencies que volgués amb els sabis i teòlecs, per si ell volia discutir o aclarir algun punt de doctrina que desitjàs aclarir.

10.ª Les presons de l'Inquisició eren tan còmodes i els presos tan ben tractats, que molts de presos de les presons civils, tenien enveja an els presos de l'Inquisició, i feien aposta de dir blasfèmies, o males paraules perque l'Inquisició s'hagués d'apoderar d'elis i les tengués a les seves presons.

11.ª El tribunal de l'Inquisició no tenia potestat per condemnar ningú a mort ni a certes penes dures i cruels; de manera que quant se trobava amb algun delicte que les lleis civils castigaven amb aqueixes penes, l'Inquisició no feia més que declarà que an el seu concepte el reu havia faltat amb allò; i l'entregava als tribunals civils perque s'entenguessen amb ell.

12.ª Si el reu donava mostres d'arrepentiment fos l'hora que fos, l'Inquisició sempre estava disposta al perdó i a la reducció de la penitencia.

Parlà el conferenciant del autes de fè, i descriguent-los coma solemnidats a ont la virtut i l'innocència sortien triomfants, i l'arrepentiment rebia el seu premi, i els que eren penitenciat ho eren amb bona voluntat; pero a ont mai se presencià cap escena cruel ni sanguinari.

Al tractar de les víctimes, dugué detalls i proves per fer veureu l'exageració absurda dels inemics de la religió. I posant coma exemple l'Inquisició de Córdoba, que pot servi de tipo de comparació com a terme medi, feu nota que haguent durat 340 anys,

casí tres sigles i mig havia castigats solament 644 delinqüents; menys de dos cada any; contant-hi amb aqueis fins-i-tot els penitencials amb sos càstics més petits, i fent notar que'ls condemnats a mort, (no per l'Inquisició que no tenia autoritat per això) sinó per els tribunals civils, a causa de delictes descoberts i comprovats per l'Inquisició, no arribaven a *s'ú per cent*, en tot aquell temps ni aquell número.—I a pesar d'això la criminalitat disminuïa d'un modo visible per tot-hom.

Parlà finalment de les ventatges que l'Inquisició havia dutes a Espanya. Digué que l'havia alliberada de les lluites interiors que destroçaven les altres nacions, evitant-li dies de dol i escenes de sanc i destroça, com els que s'havien vist a Alemanya, a Suïssa, a Anglaterra i sobre tot a França; que l'hi havia donat aquella unitat de sentiments i d'ideal que havia fet de l'Espanya del segle XVI la nació més gran i més poderosa de la terra.

Com a resposta an els que diven que l'Inquisició aturava el progrés de les ciències, descrigué l'estat de la ciències i de les arts i de tots els rams de l'activitat humana dins Espanya d'aquell temps, en que l'Inquisició funcionava, fent veure, que era no tan sols superior als de les altres nacions, sino també superior al de l'Espanya actual; i notà que aquelles corts que suprimiren l'Inquisició, foren també les que enterraren les grandeses de la nostra pàtria.

Acaba diguent, que si els temps actuals i el nostre modo de ser no tenen forces per aguantar aquella Inquisició, que en el seu temps i posada dins el seu medi feu tant de bé, tinguem al menys, els que ho sabem regoneixer, un aplandiment, i una admiració i respecte ben debuts, als antepassats, prínceps, poble i clero, que per medi de tal Institució tant s'engrandiren i se glorificaren.

TRADICIÓ PROVENÇAL

Fragment del Poema "MIREIA," original de Frederic Mistral

—Hi havia un pic vora d'una era
jo no us sé dir quanta garbera!
Sobre'ls penyals de la ribera
demà veureu el lloc aón això passà.
D'una mesada ja passava
que sobre'l blat qui s'esgranava
un rotllo camarguenc allà batia, i prou!
Mai una estona d'aturada
d'aquella tasca tan pesada,
sempre, dins l'era assolada
mes cara-mulls d'espigues, a batre de beil nou!
Feia un solei! De tan torrades
eren les garbes inflamades!
les forques de ventar, tot fent amunts i avalls,
llancen la palla dalt les testes;
la polsegada i les arestes
com a segeten de balletes
se fiquen afuades pels nasos dels cavalls.
O per Sant Pere o per Sant Carles
podeu brandar, campanes d'Arles!
Ni festa ni diumenge ningú podrà frui;
sempre els cavalls a la batuda

sempre la pica punxaguda,
sempre la veu aspre i aguda
del guardià, plantat al càlit remolí.
Morral i tot, l'avar posava
al bestiar qui treballava!
De la Verge d'Agost ve el día gloriós:
festa per tot, l'altar qui fuma...
I el bestiar, remull d'escuma
encara bat, com acostuma,
el fetge a les costelles i el morre tot bavós.
Mes veus aquí que una gelada
ratxa de vent els fer, sobtada
un cop de vent Mestral agrana tot alló...

Dels afamats qui renegaven
el jorn de Deu, els ulls cegaven,
l'era rodona on treballaven
s'obrí a caldera amb esclator de tròl!
La polsegada, els munts de palla,
ja és trebolí que a l'aire balla
gent d'era, guardians, ningú es pogué salvà
ningú ni res: el Mestre, l'era,
garbellis i forques i garbern,
el conductor, la roda entera
de sos cavalls, al punt a dins l'avenc rodà.

—O! diu Mireia: m'aborrona!
—I això no és tot de llarga estona!
Demà direu, tal volta que som un innocent,
al veure l'aigua ben tranquil·la
i el peix qui baixa o qui s'enfila
mentre la mètlera refila
en els canyars del marge melodiosament.
Mes, vinga el jorn de Nostra Dama,
i coronat el sol de flama,
quan poc a poc se'n munta a son pontificat
posau l'orella contra terra
(sia la dreta o be l'esquerra),
veureu el gorg, qui en muda guerra
s'enfosqueix, llavors, de l'ombra del pecat.
I del pregón de l'aigua fosca
com a de l'ala d'una mosca

llavors hi sentireu alçarse una remor...
llavors, un clar ressó d'esquelles...
llavors, dels rocs per les estelles,
com veus dins gerres o botelles
horrible batibull qui us deixa en tremolor.
Ara és un trot de cavalls magres
que un guardià amb paraules agres
i juraments insulta per fé el delit més viu;
ara és feixuga potejada
sobre una terra despiadada,
aspre, resseca, solaiada,
qui sona com una era aón s'hi bat, d'estiu.
Mes a mesura que declina
el sol rugust, d'aquella mina
el fletomar i el bruit se torna fosc, morent...
Callen les bisties i com elles
sota dels rocs ja fets estelles
calla el dringar de les esquelles
i les mètleres canten melodiosament.

MARIA ANTONIA SALVÀ, trad.

PEL PAPA

Altra vegada l'impietat i la revolució, en son
ensomni de persecució contra l'Església, ha fet sentir
en la ciutat de Cremona el crit satànic ¡Mori Crist!
¡Visca Barrabás!

Bissolati, ministre de la Corona de Itàlia, ha
llensat sa bava infamant contra el Vicari de Crist
en la terra pretenguent restar l'influència del Pontífic
de l'Església en l'actual conflicte europeu i així fer
impopular la seva personalitat augusta per a moure a
les masses contra la sagrada persona que desde el Vaticà
prega per igual per a que devalli ben prompte la pau a
les nacions d'Europa.

A la protesta ferma i enèrgica dels catòlics d'Itàlia, ha respost la premsa capdevantera de totes les nacions catòliques, demanant el compliment escacte de la llei de Garanties, dictada pel Govern italià.

Diu així aquella llei: «Article primer. La persona del Papa és sagrada i inviolable. Article segon. L'atentat contra la persona del Papa i la provocació a cometre'l, són castigats amb les mateixes penes establertes per a l'atentat i provocació contra la persona del Rei. Les ofenses i injuries públiques comeses contra la persona del Papa amb discursos, actes o amb els medis indicats en l'article primer de la llei sobre impremta, són castigats amb les penes establertes en l'article 19 de la mateixa llei.

Bissolati ha faltat a la llei de Garanties i en virtut d'aquesta llei deu esser processat i castigat. Se procedirà contra l'infamador del Pontífic?

Per això tota la premsa catòlica d'Espanya ha protestat enèrgicament contra l'infamant atentat a la honorabilitat de Suprem Jerarca de l'Església.

Recordem els càstics que han esdevingut a les nacions que han deixat indefens a la persona del Papa. Oferiguem franca hospitalitat al Príncep Sobirà de l'Església de Deu i si arriba el día en que l'humil Pescador de Galilea, el successor de Pere, deixi el seu soli de Roma, sia Espanya la que mitigui les penes del desterro de S. S. Benet XV.

I l'impietat restarà vensuda, perquè és el mateix Crist qui governa la nau de Pere en mig de les revoltes aigües del diluvi i per demunt de les ones surarà triomfant com arca d'aliança, éssent iris de pau i de bonansa per l'humanitat.

La paraula de Deu ens ho assegura.

B.

Diada de la Llengua Catalana

Honorar la llengua, que és l'ànima de un poble, és el mateix que honorar la patria, perquè el que, dona personalitat als pobles és la llengua. Els que menyspreuen la seva propia parla i no senten amor per ella, no poden tampoc sentir amor per la seva patria. Atacar la llengua és el mateix que atacar la patria. Els homes, com els ocells, parlen segons la seva propia naturalesa. La llengua és confortada per l'esperit de la raça i adoptar una altra llengua, equival a adoptar una altra espiritualitat.

Els que formam «Nostra Parla», posam per damunt de tot l'amor a la llengua. De nostres llavis brolla una mateixa parla i aquesta parla, per nosaltres la més dolça i entenedora, perquè és la nostra ens agermana.

Gent interessada en que els pobles de una mateixa llengua visquessin distanciatament espiritualment conseguiren que no ens coneguèssim i que no sentíssim amor els uns pels altres. Però la dolça i gentil germana Valencia, ensenyada abans, graciosament es desvella i amorosida obre els braços i ofereix la seva vitalitat i la seva força als pobles germans. I Mallorca, la illa d'or, la illa dels insomnis i dels amors dolços besada constantment per la mar i la llum del Sol, també graciosament es deixondeva i s'adona de la seva força creadora i de la seva forta espiritualitat i vol unir-se amb les seves germanes. I el gloriós Rosselló, vol també demostrar que no s'ha extingit l'amor que sent per la llengua catalana i els seus fills més dilectes acudeixen entusiàsticament a aixoplugar-se sota la bandera flamenjanta de «Nostra Parla».

Catalunya ha cridat les seves volgudes germanes, i aquestes han acudit amoroses a la seva crida.

Aquest any, no serà Catalunya la que honorarà la seva llengua; València i Mallorca i Rosselló, també volen honorar-la i conjuntament celebrar la Diada de la Llengua Catalana. Serà una festa de germanor i d'amor, despullada d'apassionament i partidisme. Els que estimen la llengua catalana, pensin com pensin i vinguin d'on vinguin, poden acudir a la festa. A tots «Nostra Parla» acullirà amorosament. No pretenim monopolitzar l'amor a la llengua i, per tant, desitjam que tot-hom hi sigui, que tot-hom ens acompanyi, que tot-hom ens encoratgi i animi.

Demanam doncs, l'adhesió a la festa de la «Diada» a totes les entitats culturals i polítiques que sentin amor per la nostra llengua i vulguin degudament honorar-la.

La Comissió organitzadora: Joaquim Civera i Sormani, Josep M. Casacuberta, Joan Vidal Salvó i Guillem Fortesa.

Les adhesions poden dirigir-se al domicili social de «Nostra Parla» Diputació. 195.

No perquè volem, sino perquè som

En un discurs, no sabem quin, dels que'l diputats solidaris catalans pronunciaren al Congrés, se defensava el regionalisme citant com argument suprem que era la voluntat de tot un poble. Déu nos en guard d'un mal argument per a defensar una bona causa, que no hi ha res que més la malmeti.

Això és com dir: Ens haveu de donar això perquè ho volem. A la qual cosa se pot molt ben contestar: Nosaltres no ho donem perquè no ho volem.

El que una cosa sia la voluntat de tot un poble no la fa verdadera ni justa. La voluntat d'un poble no crea veritat ni justícia.

Els drets de les regions no deriven de la voluntat, sinó de la naturalesa.

Contra la voluntat d'un poble s'hi podria oposar la voluntat d'un altre poble, però contra els drets de la justícia la raó no hi pot oposar res.

Es clar que per a defensar així el dret de Catalunya ens havem d'apoiar en la història i en la tradició, en ço que queda del passat, i a això hi són molt poc aficionats els elements modernistes. La existència de Catalunya amb llengua pròpia, amb història, amb costums peculiars, amb raça diferent, amb son dret civil, és certa. La naturalesa dona dret a viure i a conservar-se a les unitats que ha creat. Ço que reclamem és, doncs, de dret natural. No perquè ho volgüem. A tot estirar el voler-ho demostra la oportunitat de ço que demanem, però no sa justícia.

Aquesta base natural del nostre ésser serà sempre la base de sustentació de les doctrines nacionalistes que defensem, i constitueix l'origen de tota la nostra força i és la causa d'aquest mateix voler nostre.

Voler apoiar-se en altra banda és fugir del fonament rocós que la naturalesa ens dona per edificar sobre sorres movedices, i devem procurar guardar-nos-en.

Els drets de Catalunya són creació de la naturalesa que imposa devers a l'Estat espanyol.

La satisfacció d'aquests drets és una necessitat de l'ésser que tenim. Això es tot.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de Bon Seny)

Garbes i gavelles

Naufragi del «Pío IX».

El trasatlàntic «Pío IX», ha naufragat a 200 milles de les illes Canaries, essent el segon vaixell que, en poc temps ha perdut la Companyia Pinillos, recordant-se amb aquest motiu el tràgic enfonsament del «Príncep de Asturias», ocorregut fa nou mesos.

El vapor «Pío IX» fou construït a Sunderland l'any 1887 i desplaçava 3897 toneladas. Ses característiques són: 379 peus d'eslora 43 de mànega i 26 de puntal.

El «Pío IX» havia sortit el dia 26 de novembre de Nova Orleans, directe cap a Barcelona, manat pel capità Ozqueaga i amb dotació d'uns 50 tripulants. Portava un complet carregament de cotó. S'esperava que passaria l'estret de Gibraltar, dia 6, havent d'arribar al port de Barcelona dia 8 o 9.

El «Pío IX», abans d'empendre son viatge a Amèrica, tengué algunes averies que, reparades convenientment, li permeteren passar l'Atlàntic.

Es creu que el «Pío IX» s'enfonsà a conseqüència d'una via d'aigua.

S'ha confirmat que no portava passatgers.

Han estat salvats 22 tripulants; un d'ells el quart oficial és naufrag també del vapor «Príncep de Asturias».

Records

El trasatlàntic «Pío IX», ha estat víctima de molts accidents durant la seva vida.

Fa més de 20 anys s'incendià a Nova Orleans, quedant-ne només la carcassa.

Fou refet, i el 1893 varà a Cienfuegos.

Després, s'incendià a Barcelona i perdé l'helix davant les Canaries.

Els Imperis Centrals inicien gestions de Pau

Després de les dèreres Victòries dels imperis centrals en Rumania l'Emperador de Austria ha publicat la següent orde del dia, dirigida als exèrcits de mar i de la terra:

«Soldats de l'exèrcit i de la marina: Amb l'ajuda de Déu, pel nostre valor i tenacitat en la cooperació dels nostres fidels al·liats, ha estat creada una situació que ja no dona lloc a dubtes de que la victòria definitiva serà nostra.

«En el desig de tornar als pobles, que avui, en moments difícils continuen virilment l'acció empresa, els beneficis de la pau, jo i els meus augusts al·liats hem emprès una tentativa per a aconseguir una pau honrosa.

«Preg a Déu Omnipotent acompanyi aquest pas amb la seva benedició.

«Estic convençut de que continuareu lluitant amb el mateix valor que haveu demostrat fins ara, fins que la pau sigui ultimada o fins que l'enemic sigui definitivament derrotat i vençut.

Viena, 12 de desembre.—Firmat: Carles, Emperador.»

Violent incident a la Cambra Francesa

A la Cambra dels diputats, 11 durant la discussió dels crèdits provisionals, el diputat

socialista M. Brizon, un dels tres pacifistes irreduïbles, ha provocat un violent incident.

M. Brizon, en mig dels seus companys, ha pretestat violentment contra la perllongació de la guerra infernal, i ha donat crits de: ¡Abaix la guerra!

El president crida a l'ordre a l'orador.

M. Brizon intenta continuar, malgrat l'oposició general.

Un diputat apostrofa vivament a monsieur Brizon, qui li tira la copa a la cara, en mig d'un avalot indescriptible, fent indispensable suspendre la sessió.

Renuada aquesta, el president consulta a la Cambra sobre si procedeix expulsar temporalment a M. Brizon, per ultrages a l'Assemblea.

M. Brizon diu que ha tirat la copa a la cara del seu insultador, que li ha dit:—¿Quant cobrau?

Si hagués—afegeix—tingut un revòlver a la butxaca....

El tumulte impedeix a M. Brizon acabar la frase.

La Cambra acorda aplicar a M. Brizon la sanció d'exclusió temporal.

Després d'una altra suspensió de la sessió ha continuat sense incidents la discussió dels crèdits provisionals.

DE MALLORCA

Les Vidrieres de la Seu de Mallorca

Lletgin a «La Veu de Catalunya», que han enviades, a Mallorca les vidrieres de una de les capelles de la Catedral, que ha dibuixades el notable artista En Darius i Vilàs i ha construïdes la casa Rigolf.

Noves d'Inca

Diuenge tengué lloc la segona de les conferències organitzades pel Círcol d'Obrers Catòlics. Foc el conferenciant el Pare Cerdà, superior de Franciscans, el qual es vé honrat amb nombrosa concurrencia que omplia de gom en gom la sala d'espectacles. El públic foc molt heterogeni degut, segurament, a lo llamatiu del tema; que per cert, el conferenciant el desplega en gran copia d'arguments i dates, puis per més de cinc quarts d'hora tengué suspès l'auditori en religiós silenci. L'il·lustrat religiós al finalisar les dèreres paraules escoltà llargs i entusiastes aplaudiments.

A la primera plana trobaràn nostros subscriptors el resum de tant argumentada peroració.

Els cantors també sentiren aplausos per les seves cançons de caients patriòtics.

***

Demà vespre e-hi haurà la tercera de les conferències que donarà el jove sacerdot Mn. Francèsc Garau, sobre el simpàtic tema la família.

Les invitacions-entrades es faciliten gratis a la casa social, però no es porten oficialment a domicili a les cases dels socis.

Amb gust copiam la següent carta que s'ha enviada a «LA CREU ROTJA».

Alcudia, 11 de diciembre de 1916.—A los Sres. Presidente y Médicos de la Cruz Roja.—INCA.

Muy Sres. míos y de toda nuestra consideración: Con el alma rebotando de inmensa gratitud damos a todos Vds. las más expresivas gracias por la caridad y cuidados con que nos acogieron, curaron y cuidaron cuando heridas y en mortal angustia nos llevaron a ese benéfico Establecimiento en demanda de auxilio.

¡Qué Dios recompense tan generosas como desinteresadas acciones; y que sus nobles corazones sean premiados de Aquel que todo lo puede! Nosotras rogaremos siempre al Señor por la salud y prosperidad de todos ustedes.

Sus agradecidas servidoras Q. B. S. M. Antonia Martorell Ventayol,—Antonia Portell Cladera,—Catalina Vicens Velem,—Margarita Serra Martorell,—Margarita Portell Vicens.

DIETARIS de 1917

VENALS A NOSTRA LLIBRERIA
Carré de la Murta, 5.—Inca.

An «El Magisterio Balear» vèim la següent notícia que amb satisfacció nos feim nostra per tractar-se d'un amic estimadíssim i d'un benemèrit ciutadà que molt ha treballat per la instrucció, i que ben mereixedor és de l'homenatge que li volen tributar sos companys de magisteri.

ORSEQUIO AL SR. PORCEL

Las muchas adhesiones que hemos recibido ya de nuestros compañeros de este Partido y las que seguramente se habrán recogido también de los Partidos de Palma y Manacor, demuestran el entusiasmo con que ha sido recibida la idea de obsequiar con un banquete íntimo al laborioso e infatigable Sr. Porcel.

Con el objeto de poder dar más plazo y que la fecha que señalemos para dicho acto permita la mayor asistencia posible, hemos considerado oportuno aplazar el proyectado banquete para después de fiestas.

Damos las más expresivas gracias a nuestros compañeros por la favorable acogida que han dispensado a nuestra iniciativa y ya cuidaremos de indicarles el día en que definitivamente habrá de tener lugar el banquete.—Por la Comisión: Antonio Ferrer Inca 5—XII—916.

Devocionari Liturgic
PÈLS FEELS DE LA DIOCESIS DE MALLORCA
Venal a nostra Llibreria.

Dia 24, dissapte de Nadal, a Sant Francesc e-hi haurà la festa de Ntra. Sra. de la Esperança amb completes i ofici major.

A la Iglesia de San Francesc diumenge es celebrà la festa de la Puríssima predicant el P. Rigo i cantant-se una hermosa partitura a veus.

Cridà l'atenció les compostures de flors i llums en que estava adornada la capella de la Puríssima.

Igualment es celebrà la festa de la Verge Inmaculada a la Parroquia costada per la distingida casa Ca'n Ripoll, predicant en ella Mossen Francesc Garau un hermós panegíric.

Magnífics cromets

Nombroses y variades colleccions propis per obsequis de Nadal per barberies, carteries, quefès i dependents de tota classe. A nostra Llibreria.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	85'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	14'50	id.
id. foraster	a	14'00	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	22'00	id.
id. per bestia	a	22'00	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá
Porcs grassos	a	17'00	la arrova

VENTA DE FINQUES se venen les cases núm. 41 del Carrer del General Luque i un altra del carrer de la Glòria. Daràn raó an aquesta Redacció.

NOSTROS AMICS DIFUNTS

El dia de la Puríssima morí an aquesta població, havent rebuts els sagraments i la Bendició Apostòlica D.ª Angela Pascual, esposa del metge D. Miquel Llabrés i Salom.

La bona senyora que mos ha dexat era socia activa de les conferencies de San Vicens de Paül i perteneixia a les associacions religioses, distingint-se per la seva pietat i virtut cristiana. Ha cridat l'atenció que anàs cuberta de llisa i neta mortaia, essent la primera que en nostros temps hem vista anar així com acostumaven nostros antics.

A la conducció del cadaver a la morada de la pau i an els suntuosos funerals celebrats en sufragi de la seva ànima ha assistit una immensa gentada, notant-se molta de Binisalem, poble d'origen d'aquesta familia.

Acompanyam al Sr. Llabrés amb lo seu dol i sentiment per la pèrdua de la seva esposa, que Deu haja trobat en estament de gracia i de mèrit.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?
usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

Se vende en todas las farmacias

Lepósito general: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca).

Tip. M. Durán.—Inca

MANUEL PLAZA

SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRAJES PARA LA PRESENTE TEMPORADA DE INVIERNO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

Palma